

ANSWER

אנו לא מודים לך מהקומה שברוחך
לען שלום מהחצר אחוריה לא מוגן, עטשנו
את המבוקש את המבוקש את המבוקש

לראות שולזינג

פתחותם הילדי נזהר כחול

רק ב-2006, אחרי שנים של התנגדות מצד התעשיינים, הוחלט לפורסם תוכית אזהרה לתינוקות על עטייפות של נקניקיות. שבור א', אם חד הורית ממוכן הארץ, זה כבוי היה מאוחר מדי. שנה לפני כן נחנק בנה נמהלאן ארכואה ומאז הוא סובל מנזק מוחי קשה ומטופל במוסד מיוחד. "זה כל הזמן חוזז אל". משגע אותו שאיבדתי את הילד בגלל נקנקייה", היא אומרת וחובשת את משרד הבריאות ואת חברות זוגלובק שטוענת: אין לנו כל קשר לאירוע המציג

לייאת שלזינגר צילום: אריק סולtan

7 נשואלים אותן מה שלום הילד אני אומרת 'בצד'. הכל טוב, מה איתך?'. נאילו לא קרה שום דבר. נאילו אני לא חוזרת עכשין מהמוסד השיקומי והעיניים שלו' גנופחות מודומות ואני מתה בפנים. בחוץ אני שמה מסנה. אני לא חספהות, כי אני לא צורינה שיזחמו עליי. הילד הוא המשן. לא אני"

מתחיל להוות חלק. מלהזען. והרטוי אמור
וישיטה להכין אוניברס מה שיל, וסקרי על
הגב, אבל חלום לא עוז. ימינו' והזנה וויה
תי לערצת.

לע' הובב לא סכ'». מינהת דראטן אמרה איסטרן. ואישר נגיד בזאת אדר אנטון אנטון דוד זונדרמן, 2005. שנדירנשטיין לא יכול לאלצל אתו בדידות. 'הבדן' נתקעה בדוחה בפער קטעתו אליה וזה נזקיקות הבלתי-לולמות, כי בטלוי על גזלוון ובדוחה מושגתי לו, וזה מה שהוא רגיל לאלצל, בואנו בסוף והו ריגל. וכי ישות לזרע, סבבילה אותו הבעל בדור. מזאדים רוחני אותו בזקן,

המשנה של רוא להבב אתו ביהת. מי יזכיר אתו מארך נסאר. לפחת את חון שיש לו אשרו או רוח שיעיד אותו, בחתם עם אוקטול. זו לא הינה לפקס. לפחות הוא, הגי' מה' תריעת פבי'ם התקיימה בגד' פרדר'ם. בריאותו הולכת אseed לרבי' יונה את גזע'קיה טענונה בזק' בוג' במבוק' ותני'ה דע' בזק' ב' הדודה הנאה בדורות' ואלה לא כר'ת'ם לא עיר'ת'ם התקיימות אורה לזרם, עלי' על פ' זכר בעבור אדר'ען ונק' מנג'ק'ו.

אַמְלָאָה, הַמְעֻבָּד וְאֶסְתָּו
דא בגדה את המתנות של בנו, און
בניהם מסדרת מלומדים נט, מלוא כבוד
כם ובירם. צפירים וארונות ברוך לאבא
אבא, עיטם סוללה, פוזר. רק אונד נס-
תבדר טהילות מושאל. בודים של הנ-
סלה אין אבא ואבא, ש ר' אבא, גובל
הנתן על לו יונ לנד בעה דודים של הנ-
סלה והמתנות נסחota בסכל בדורות מוק-
ם, אך לאבי סכללו לו טהיר. עונב-
רין לדרין אידי שהבריה מושחד ולא עשו
סלה בכל אל השכט פערם. אידי רבדין
תא חיל, הוא אל רעה להוות מתנות. סך
סבבון, הוא מסכטן. צבורי להוות אבא

על הפלוריה מוגדרת רזרוות של לילדי
סבוןחים על היבטים, או עם כקונספטים
סבירותם וברור, למשל על מתקנת אלות
סבסגית סדרה במדורן הולמים נשלומם,
סבוקרים ותורתם, אל מודיעם לסנתז
הגביעת התתקינות, מה ייקרא אך זה יפר'
הדר את הביעות הקטלניות, והזה קריין חזר
ססן ססן דודגן ססן פוש' Reality Zone נבנה
ענש, וא' שפה על האבן בדורות רולען
אבל וא' בדורות, זיל את החשובות והלאה אbei
הדר, וזה בדורות, הוא בדור דודע והרשות
שלובותיהם הדרונה והבאותה תרומות
ההאנטן חסיד טר מך אדר - שער נסם וב'
פלהות. אבל הדרוטן שלח שונב הדר שלח
הדרה בענש בן שיטים כשבאל אירוחה בד'
דריינ', נטע מוחות נזקיין, לך בדור לא
הדר, עם טען פס-סבון-הדר קפה גנט
לכל הדרים, לפחות שלח א' פנקה תא הפלוריה
באגדת. לססן שלח אן צה אדר, וגם לא

רכ אדרי הדרי והדרי, וא' הדרי,
הדרי מדרה לעמיה להדרה במאט. אברע
אניס דוד לא ספיה כטבש לארס מה עדר
עליה ראל השפה מה אדרע לבנת לא לאטַ
יעט, לא לאטַרין, אטיל לא לאטַר של חיל.
דא דוה ווים מטולין זם והדרה שא, אם
וד ווית בשנות הדרישס לוויה שטנער
ווית באוד וויטס, מבקשת לעליין את הדרין
הדר, והאשען פא טוקין, געלטס טט
טטולס אודו מה שלום הדר לאני אונטה
טפדר. געל טול, מה אטרין. אטיל לא קה
טט טט. כהר. כטול אוי לא חודה עטנד מוד
טטוף הדר קאפעט האליעס טיל פונתס דוד
וועת צויה מודה בענימען, בוחן אוי פונד מסטן
ש אנטס טהנטס שעדרל שלן רון וויא
וואק וויאר. ווועת חוים טהנטגען, כטבען
הדריא טהנט, לא אטיל, לא טהנה הדר קואל
אטיל. לא לאטַרין, כי אוי לא ברכיה שי
הדרם לעל'. הריל דוד וויטסן, לא אטיל.

לפי כמה חז"שין, מפערת א', הוא התקין בכנסה שטוחות קמה מתחתיו, והרמלה לה אומתה לה כי הוא מוחדר בבור עprofunda נודה ושה סבר אז, כי מרד ים הוא עוצמתו וברית ברוך והזורה בשער הארץ והארון, "במח השפע הבנק של עזרא", אמרה לא, טעינה התפלג דמעוט, ואמרת רודה טר אל עשרה כבר ניגם כלב ים והוא ליקתני כי אנטוכם לזרום השילוח, ומי נתן לך מיטטו לבנה והוחתת הירח בבור.

ווערטער און גוונטן.

למה אתה מפחד?

נתקין לה שנותיהם להתעורר. יום אחד ה'א נ' זרירה בשרות טלפון סטטולר, שבעו'ם לאחד מפקדר, והוא עז' והיותה בבית החולים כ"ס' מס' פמר לה מזקלה שמהפכים אוחזה בטלפון.

ללא רק הדעתה אויה' מונתנית "אני מודימת את הטלפון וושמעת אישה בוכה ובובב, והוא מונתת מהר ליא' קירח לא עטשו' בר". גאנקעריךן, אבל לא יכול לא לזרע' לא טרד'. כשוד� קראר בעיטה על הפה שפהה דיל האה בזילאל'ה. בטענהו הילך באנו ותקסוטרי לאמא בתל השומר, אבל ירגע' ואחרון נתקתני. לא יטולתי. זה היה דיל

תפקידו של מאוחרת לא נראה. מדרות של מדרון ("סרים") ונדרכו הלאומי לבסיזות וב-¹ מראות ילידים עולה כי לפחות עשרה ילי' שנים בסנה נזקקים לביקורות. לפחות שלר מה תוצאות מדויקות מטאות סיבת זה והליך להווראה אחותה. המוחשבות התבשלו בטענה עד ימים אחדים והוא תריעתב מול המוחשב והודעה לו לאחלה שמדובר בדוחם. המוחשב והודעיו הודהו לאחלה שלא רק טקירים ווזומות תריעתב, אלא גם רכבי גאניגנומן, וזה נראה לאחלה שמדובר בדוחן גאניגנומן. וזה נראה לאחלה לאניגנומן. ייחד האחלה הולמתה שאניגנומן ורובה שתקצת את האחלה אתוי' בזיהה לתמיה. ואכן לאחלה אמרה לי, אכן, חישם פלני' מטהה לאחלה. ואנו בזין מסמלות, ואבל מורה, ואס' מורה, עברו את מסלוליהם של הנגעים והחרוגים פפ' עירandal-טיפאודן מינסן ואות ססה אלחטמן ואנטסילריה שנגעוה באסן גש' ומכוביה. פונטי' לעזרך דרי' בין השאר לו לעזרך את ציבורו. סדרה כובע שוה טופוב. כארול, הול', תעערדרו. כמה ילידים גוציכים לדחנען', שורות' א' ומפסות' כ' אמא נוקס' בינה ובין רובי' רינה קסרים רודוקים ביחסו.

שפטות שחרב עליון עלמן, מה שהתריד'
תא, והሻיא פטוט לא הבלתי לעיל מה
אי עשו שם, אך ברגע אדר ודרל שלט
אנבר לודיך ולטזוח, בותה בהחל לא כמי'
ל לחתה אהיה זיהו. "בתחלת את אסורה,
אא, וה לא קודה לי. לא לבן שלוי". לא מדבר
זה מושטט. לא נבקיריה נבקיריה זה
דרבר אל כל הדורי. לא השכתי שנדבר
זה אבדת הדור. זה כל והמן חור אלוי,
שגע אתי. כהה שוה רבייל, ורי לא נתני
ר ב עם עצמות ואצף. בתהי נבקיריה וזה
כדי להתיימות קמנת. אך זה יכול להוועז
ת יוזעט כהה שפדיי עליון מדרבריט
כי אנטים. בחתולה את כוועט על עזער.
שכתי פטרט לא צוב אני אסא רעהו אלב
הדרך כדי לחשוחות או ודרים ואות רואה
דרגן, בתהי לו הדיבר קמנת לא והרבות
אל האירויות שם רבר על הסכנתה. אם והויא
דעת לא הויאי בונת. זה לא שדרהויל
כח סובידת, לא עני עדרין לא קלפת שות
בקיריה, עני פטוט לא קלפת.
יש שיחשוב שאות פטוט מופשט
שיטר.

ונימס של אבל יומיומי", והוא מנסה להסביר. ריבע שניות לא להרכיב לcketוניות. לא כדי "לעוזר", לא אירוחים של המסתה, לא כדי ללחות של התרבות, לא במלשלות. ביום העזב'אות אני סטנוגרפיה בכית ליליאן זיינטראט כי אני בדור שודגאטי אותו ביום העצמאות הראשון הוא הוויזה החתך על הסטטוס ואומר "בום בום בום". ואלי זה השמע פלגן, אבל בפודרים אני סטטם במוניטי ספיישל כדי לא להזתקל בירידים מוחששים.

"בaille יומן אשר את כמה בפוקר ואני לך יומן יותר. מה שאמרת בפירה נעלם. בחתהן והחברות איזון, אבל יומן אשר את מופע'ת ואות רוחה שאות לבך. חוץ מאנא ומאנא, לא תר' לבך. והונתי שפודרים להזתקר לאלי."

"אליל' לא יודעים מה להגיד, אבל' נורטעים. אבל לא מודריאן לא מודריאן, וה לא מדריאן, אבל לא געס'ם לחס לזראות את הילדה. אבל' לא עיס'ם לחס לזראות את האחות. אנטיס'ם געלאט'ם והם אנטיס'ם שזה הונן שאות האב' זריכת אהבה. אנטיס'ם רק לשבת ולזרב על היילן. לרעת שאות לא לבך. כי הרגשית' מארד לבך".

בכתי החולמים השונות מגשחו וורדים ונושאים,

ונכון. לא עזתי את והיטול הנברץ בנצח
חוודש וחג. לא יצאת מחרדר, הכל היבא ל'
הביבות. כל מה שעובר לך בראש וה רק מהשי-
חות למות, אינו מטענו מטעך.

"יש זו בראוס מאכברור לך שם קודה לו"
ששהה אז חלהט למחרת, לא יסנתה. ישים על
גביהם על גביהם והיינו עתה, עד שדרות
קד罗斯ת. וזו ל' עיגלים שעירום מתחת לעי'
יעים, שהתגנפחו ממכי ומוחסר שיבת. אנו זו
ברות שיטמיים אהרי שזה קרה נגנטטי לה'
תקלה בעומק ואשאונה וחופשת, ודרונטטי
שטונטורי ל' קרותן גדרות על
שיין. והמאנטום. השכניות מות'
חולות לתלטוטרו. האסרים רוחה חוק
במנחתי כהשתורי וחורת הדרתת,
לממחשבת בין ארבעה קריתות, וזה
פאה אויה סבך כנה שדרר לך.
לא הפסkont פלען,

ט' ט

לאדר בחורש התגי וועבר הייל לבית החדר
לייט רישות, וממש למוסדר השיקום עיל'ה ווער
הייל גאנטס בענין ברק, בנה של א' סובל פס'
וניעיה מהוית קפה. זה ווקט לשיטול צדורה,
וירסטס באכזעיות קעללה ומשתק לכל הימים.
וואיא אנט' ציל למקר את המבם ולא ציל
רוודר. כלוא בחדן גאנט. בחיריך בסחריא גונגעט
ו בלטנטאט אנטה. דיא תערקסט לאקוטה לו
את הבנרים והגיגים ביהור, ולקריאת פורייס
יכסהה לו שלוש החופשיות שנותן.

"הוספנו את האזהרה על האזיות נשנה לפני שידענו על המקרה הנדון"

הוועדות, ותקנות מחייבות בנסא, ולאחר שהללו רינויים
ונכלוק לזרות, מיזמתה, על נבי אירחות הב'
איי, 2006, אודדה בנותם לילדיים מתוך גליל
רשותה ריקות ולא לבצעותן. אורה זו נספח
שונגולובך רעה על הפתקה והבדון.
לשוכן בין מפקחה ובין גולגולת, האירוע זה
דראני. גנו ואתלים לילד רופאה שלמה מודה
טושהה בתגובה כי "גביה עשרה בסוגיה בטע"
אלישור הוק והתקנתו.
בז'ור ברכות האחים

ולכלום, והא ווערד: החרות שבח נטען כי רוכשו נקיות של החברת בסנקט לאיריך, בסנגרה צהדרס על פני והוועיד בו ב��nal בזעה הקביה. כר ששבורת אין כל אפשרות שוקנייה בעזה כפ' נשען.

"חובב לביין, כי נקייה איננה וואזר יהודרי העומן בחובו סכנת השם מיזוחה. למשער, רביט טונג' הצעון המזק רוזטס מזחית ס". סן הרונק אבל פיעטה ולא היה ידע על כר שיל בעגניות סכנת מיזוחה יער מאסדר וואזר מון אארם כנען: גור, מלפסון, ענביבים, עוגנאות שריף, מוסקרד, פשצ'ר, טסלאמיים, סוכרים שנות עורך.

"זונטראט ברכס ומונזטס ערלטס לנגורן להען אבל פיעטה אדר' הילקן תקשייט בלעיסות ובגלותה של מון, ודרבי גאנטה שלט זדרון יוזה. לפופר, טיסות ההלב האלטאות את הדיל והזרוי בשיטם רגארזונטן. פלמי, גאנזנט, ואחריהם הדרון על ללון בהשראת

**“כל התמציא
נעשה אחות.”
סאול הילמן**

"מה אכפת לך
למרשם אזהרה?".
ז' כת'

“מתוך מות
אובן מיזי”,
אחדם סיבי

בנובמבר 2004, כשנה לפני שגינה של א' נחנק, נדון הנושא לאחר מועמדות הכנסת. היוז"ר שאול יהלום: "ילך אחד במדינה נחנק ודאי מנוקניות. משולם לאorchesheti שצריך לחזור אותה לאוור. מעכשיו אני אדע". חזקיה ישראל (וצייג החרזות החשיניים): "از למה לנחוות את זה?"

וזהו גאנטן, שדיין חולבט להקישס את כל קלול
לכונת ייִהְיָה מוחדר מסר יהוד לא כל מה והוה
עשרה און דאסאלט האונט. אונט אל שומטת הדרים
אונדרים. אונט האהטלי שודדים של הילד שליל וו
הויזיט שליל. הו הילד שליל, הו הומ שליל. גאנט בוט
גאנט בער. אונט אל אונזק אונז אוואר אונז פקטס אונז אונז
אליד פנט בעטשונט. פנטונג של עטשונט האונז גאנט
אונט יהוד. כל הונט אונט אונטראט, לא, אונטה גאנט.

הוא, אמר תורה ואיש אמת בברא.

הוא רופען שכשאולים מחד היה
מתרפעת לרבך ואחוט פדי ים, לנווח מזבוכ
הבראויין, "אומרים פסנויים לי מה אני שעז
ולכלבת אלאי לשליטה. אמרה תורה את הולך שלך
כל יומך נס אני, אמרה פקלחה את הולך שלך כל
יוםך נס אני יושבה אחותך דרכך. אבל שונתך בandal
שלילדך שלך יש מוגבלותך וה לא אמר שוניך
לזהותך. כל אמא גלחותך כמו ביהה על וידך
שלחתך וה רשותך של אמא הוא לא מוגבל צמה
חוך וה לילית, וזה מוחיך, והוא מביך לך אמא, איך
אפשר לשוכב אחותך. אין לי בעיה עם הדחלה
שה שלך. אמי מיבורתך את העולמות של דהלהתך
שלמה ובמאה אחותך אמר לא אראים דידיים ואני
לא אגדעך דע השודאה והיה אותני בתקבון על ה'הווא
מקומות מדורותך, אבל לא טפחה אמתה והו יוזות,
אפסילו בכנית חווילות הבן טוב בעולם, וה לא טי-
פלט כומו של אמא לאו ולא הומוק כמו של אמא זה
לא כמו היביטי, אמרה תורה שדוא יעד מה זה בית
ההדרה והרשותך."

כעת, יש לה סיבת נוספת לווילם על זו
סח לערל את בנה, לפחות חודשיים תביאו
לעלומן תריעת פטפייה גם אורה דוא נג'
רלען רבן.

השיטה להביא שור רול לפירומן
כל והריין הרוי בלחץ. היה חונן בכרי. כל
החרון השוטני מה יקרה כשבני אלדר אך אנו
אלקל או הרים השוטני למה אני עוזה לעז
ס' את זה עוד פעם. אומתת לו אל תזראך אמא
תפניד לנצח. בחתולה כל פלישת של תהי'
ונחת היוחי טשנטקנת מונטיזו וער השעה
בראש. ברוקט דגון, וזה נסחטהו הכל תקוז.

האריזות, עירין וריה בוגנולובק מי שזכה שם
ודבר במלילה לא הרוח. ואנו רון בונטנברג
2009 נסאלת קוסטרא מטהית סימות: כי לא
קוסטרא לא נסרכתי מטהית סימות: כי לא
יעתית טווח, כי אם כשרענש עאנטו לא רואים
בזה סיכון מטהית... נם נבון להרים אני לא חור

בנית הוא וגנש
 המלוכה של א' והוא אחו: להחזר את בנה
 והבירה ולשלב בו בעזבנה. כעת, ככל פעם
 שהוא מחויר אוחזו לשבתו לא לתניימ, הוא
 מסתה רג'ליים כסמכותה בין הרחוק
 ממלול הרים, ביןון חסן ועדר אול, וברם
 שבשליטות הרוד שללה לא מסוגל להתקיים.
 מוחר לבין שביתת בטענה הפלשתית לאל-
 מעילן, שאריו מוחים לילד נבר, והברים
 תריהם הדרשו.

הנתקה ממנה. וכאן נזכר בפעם הראשונה המילה **טומאה**, לא כטומאה, אלא כטומאה טומאה.

ריטם של ליר שילד אויד לנצח העניין, עטמי אמור ייזהר. כל המוביל נפש אחות, יולד אוור במדבר' נה נונק וואר מנגניקות. מועלומים לא חספני שאגיא ביריך להלן לילר של' נזקניקה ולחותך אהגה לאורה. טעפכשוי אני אדרע'.

חוקה ישראלי: "או למלה לטסובוט את הו".
שאליל יהלומ: "למה על הנסטוריות אתה
THONבב שוה פסכה:"
חוקה ישראלי: "הנסטוריה מסוכבת".
אתה ריבי: "גַם נזקניקה לילדות מסוכֶּבת".
נת. טוים מוה באומן מיריעי. סטירוריה לא".
ודק כבדר שנטיעים. סמסטנבר, 2006.
תתקבל והחללה לפרש אזהרה על איזה-
מג肆יקות ובסות גולבלוק שועט כי לא דחי
סיה להזראה פדרות עשותה ואת ביחסותה
עד לפני שצובנו לזרוף והתקנת מוחייבות
בנטא - ר' פטנטורי ביניעים, על פי סוף
התביעין, נתבקש יילדיים ננספחים, תחניוק נספח מות
בשנת 2006. בגדנאות התעשיות והתנרגז
לפרש את עטם הפילה "אזהרה" על איזרי
ה, כל הזראה כדי לא לזרוף עיתות את הקיטים
מלוכסאט את האזוריים וההבדים באלא לדי'
ביטוש בפרוטוקול הוועדה מושבנת 2006:
הרבנן ותפקידו כוונון ועומל אונדז האזוריים

בז'יק, גול-שטיין ומגנא אמרו את תעתשת
הanton בדוחאות ותעשייניהם – "טכניות"
הטובי שמייצר ערך נקיון, ככל הנילאים ואחרים.
כשאלה שבת אוזדרה אמר יונזר תחודה שהי
נבדך אסיך... כשבאה מכתב תשובת לבי' אהה
יונזר הרכבה לאוזיך ונין – תפסקו של משור
הבריאות והא להריך והרים".
ח' ב' זו כתה יפה אקסט לסת שהאותה
זהה נוקטת ונודשתה מה השיקול למי
כד לאלה שיש לו יולדים קנים עם צב'
ח'ז ה' הסיכון שייתגתק מה הביעו מה אקסט
לסת שהאותה זהה גורחות אמא סיורעת
חרע, אמא שלא יודעת תלפר, ורק כל היל'
ריש יהו מונינים, אם עשרה יולדים נפנ'
עם בענתן, להציג ילד אחד והוא שווה את כל
הויכוח ביבים".

לאחר וירין הוה, החליט כהן כאח שדר
ברירות לערכו את התקנות לקבע כי לא
יריד אדר, אלא אדרון, לא יושב, לא יזק לאלה
יאחזן נקבירותו... אלא מ' כן על ארוחת
מטבח המוליכים לארונות האלטם של ליטאים מהתה
לכל חמש יש להתרחק לאוצר ריבצ'וטר דוקה
(ולא ריבצ'וטר) בפסנתר, בעודו מולט לעין
בריכך ואכזריות שורות ברורות ספריות,
על רקע לבן, טונרין לא יחתט מטעני שליטיס
נדוד אחותיות סס המזרן.

ראות ובודולוק כדו-חיבטים להיות מודע לעם לשבירה שטוחות ונתקנים מוגביקים ושהאפשרות לא מסקלות הדרכו בטעשא, אך לטורח זאת לא הדרסם הנחות אזהרה על האורחות. כבר ב-1997 פורסם אוטון "כבר" הדרסם על היבון שבאיילת נזקירות שאלין תחתית לאוזן. ואנו לאזר שידרה את היבון והטמן באכלהן נזקירות הנחות בצדדי שבעות – שומות שון בעלות קשור זהה להה על נפה ובשים אצל ילידים – ואנו יומחיקה בטעשא. רבייה והאסטר לביעות והחוק לתיחסן פקחת בדיאנות הבירור (במה) חדרש מרס 2004 לא מפוארים פקט לפסוף: "מציע להתקין תקנות בדבר כיסון אזהרה בגין לכניות החגיגת סכנתן פיזיולוגים... ובתוכן נזקירות שלמות, לילדין מתחת לגיל המסת...".

הצעת החוק גנדרה שנתיים ונתקלה בהז' גנרטות מבדי היינציגט. טקסטם מביאר לՔרא אט פורטוקול יישוב עוזה תעבורות, הרזהה וביראות של הנקמת פוליל' שנת 2004, שנה ושליטה יהודיסטי לפין' שכנה של א' גנטק, אמר שם רשות' יינה אמרית, מובל מהלך קה לאם, ליל' ומלטבגר במאדים הרכיראות, כי יעדך' להזכיר את זה עוז' יטור ואנתה הר דשנות והבליכל גם נקייזוות. טענו כל' נ' כוונתיה על כמה מקרים' של עשלונקנות יהודים בעות אכילה' נקייזוות' - זה מוח' נמוש' יהודים עותם, אך לא מוח' יהודים אגדת' יהודים' ו'

וניגריה, ולבסוף, ב-1999, כהן שזכה בה החלטה של אונסקו למנות את נסיך מרכז אפריקה כאתר מורשת עולמית. ספיטואן לזרוח את ארון קבורה של ליליאן אחריו, ואוחרดร'ג'נדי לי. והוא והנשאנו נזחו לאלא. מתברך שם בכנסת לא חסכו שפודרב בעניין שלוי. במרץ 2004, ספיטואן פלמי שכנה של א' גאנטקה רגדה בוגוטה שב哥伦比亚 והנפטר באותה שנה:

הזרד שאל יילוח: "מה מוכיחים, טעל האיה וההכטב שלילדות מגיל חמש ומעלה להנתק לאין. לא אסרים שם דבר, ורק אמר רם שגדה אהודה על האירות. מה הבערת חוקה ישאל נציגי ואחרות התע שיעירג" אני מביע להשארא את זה ברמת הטענה שעל זה אין יוכחה ונענוב את הגז' ניקיות לנפש".

הורד שאל הולמן: "אנו יאמר לך, על כל
קניות שתבצעו קרייזט יהוה סתוב כה
לילדות מחותת לביל המש מומלץ ללחוץ
לאזרך ולודגוזות ריקות. לפחות אתה מתגעגע
ללאום".